

скоро достигналъ до една гора. Той бързо се мушналъ въ гжсталацитѣ; но за голѣмо негово нещастие, рогата му се сплели въ клоноветѣ на дърветата, и той не можель да прѣскочи ни крачка напрѣдъ. Ловецътъ го настигналъ и го уловилъ живъ.



КОМУ СКРЪБЪ, КОМУ СМѢХЪ.

(Приказка).

Тримата добри приятели — вжгленчето, мѣхурчето и сламката — отивали заедно за нѣкоя-си далечна страна. Дълго вървѣли тѣ, но изведнажъ на пътя имъ се изпрѣчила една конска стѣпка, пълна съ вода. Захванали да мислятъ тогава приятелитѣ какъ да прѣминатъ прѣзъ това голѣмо, безгранично море.

Вжгленчето казало на мѣхурчето: „я дай, мѣхурко, да се покачимъ на тебе и да прѣплуваме.“ — „Не, по-хубаво нека сламката легне напрѣки, а ние да прѣминемъ по нея,“ казало мѣхурчето.

Сламката се съгласила и легнала напрѣки върху конската стѣпка, а вжгленчето тръгнало бърже напрѣдъ. По едно врѣме то поискало да се обърне надирѣ, спрѣло се, но сламката се запалила и изгорѣла. Тогава вжгленчето потънало въ водата. Мѣхурчето, като видѣло това, започнало да се смѣе. Смѣло се, смѣло се, додѣто се и пукнало.

Прѣвелъ: Вл. Елѣсовъ.

